

[Søren P. Larsen.]

kan være ganske andre Mangler, der kan være til Stede og er til Stede, hvis Læreren ikke magter den Opgave, han er gaaet ind til.

Hvis vi ser paa, hvad der er Folkeskolens Hovedopgave, er den i Dag den samme som for Aar tilbage, nemlig foruden den opdragende Side af Undervisningen tillige at lære Børnene at læse, skrive og regne, og naar vi ser hen til, at op imod 90 pCt. af Børnene i den Alder, hvori de er skolepligtige, søger Folkeskolen i dens forskellige Former, kan man forstaa, at Folkeskolen i Virkeligheden i det store og hele rummer hele den Undervisning, der gives det danske Folks Ungdom, og jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen Ret i den Betragtning, at Folkeskolen fortrinsvis er en Fattigskole; det tror jeg ikke. (*Afbrydelse.* Det sagde han ikke). Ja, saa sagde det ærede Medlem, at Smaafolk var særlig interesserede i, at Skolen var god, og det kan jeg under-skrive, men i Virkeligheden er *alle* interesserede i, at den offentlige Skole er saa god som muligt, for i de mindre Byer og Landdistrikterne er Stillingen den, at saa godt som alle søger den samme Skole.

Der klages jævnlig over Skolen; der kommer undertiden Klager fra Haandværk og Handel over visse Lærings Mangel paa Færdighed, og alle vi, der staar i Skolens Tjeneste, maa indrømme, at Resultaterne af vor Undervisning aldrig kan blive saa gode, som vi kan ønske dem. De, der har klaget over Folkeskolens Undervisning, har jo som Regel klaget over Mangel paa Færdighed i de elementære Fag, i Dansk, Regning og Skrivning, og naar vi tænker tilbage paa de Standpunktsprøver, der i sin Tid blev afholdt netop i disse Fag, aabenbarede de jo en Mangel ved vor Skole, som det ikke nytter helt at ville overse. Naar jeg skal sige min Mening herom, er det den, at en af Aarsagerne dertil er, at vi har for mange Fag i Folkeskolen; vi spreder os efter min Opfattelse over for mange Omraader, og jeg vilde foretrække, om vi i nogen Grad kunde komme bort fra denne Spredning og over til et mere samlet Arbejde med den grundlæggende Undervisning i Folkeskolens Hovedfag ved Siden af den opdragende Gerning.

Jeg tror ikke, det vil nytte noget, at man søger at give Børnene alt for mange Fag; Børnene tilegner sig ikke mere af den Grund, og jeg tror, at Fagtrængselen i vor Folkeskole bærer sin Del af Skylden for de

Mangler, man fra anden Side har paapeget, hvor der har været Lejlighed dertil.

Derfor vil vi gerne drøfte det Forslag, som den højtærede Undervisningsminister har fremsat, ud fra det Synspunkt: *Hvad gavner det Folkeskolen?* Vi fra Venstres Side vil se paa Forslaget ud fra den Betragtning, at hvis der er Mangler ved Lærereuddannelsen, bør man søge at rette disse. Men vi maa lige saa afgjort vende os imod den Tendens, der er oppe, i Retning af at forøge Fagtrængselen til Skade for Hovedopgaven: Lærerens Dygtiggørelse til sin Gerning i Folkeskolen.

Og her forekommer det mig, at Forslagets Svaghed træder stærkt frem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Forslaget i nogen Grad er præget af dette, at man har haft den gældende Seminarieordning liggende ved den ene Side og den akademiske Lærereuddannelse ved den anden Side og saa har forsøgt at forene det bedste af disse to Uddannelsesmaader. Jeg tror ikke, at man derigennem fremskaffer netop den Lærertype, som der er Brug for i Befolkningen. Jeg ser nemlig ikke saadan paa det, at Latinskolens Undervisning i pædagogisk Henseende rager saa overordentlig højt op over, hvad der ydes i Folkeskolen, saa at man af den Grund behøver at efterligne dens Uddannelsesmetoder. Latinskolens og Folkeskolens Maal er forskellige, og Uddannelsen af Lærere til de forskellige Skoler maa tage Sigte paa Maalet.

Jeg tror heller ikke, at de mange forskellige Fag og Fagfordelinger passer rigtigt ind i den Almenuddannelse, som jeg mener at alle Folkeskolens Lærere maa have. Man maa huske paa, at det gælder om her at uddanne Lærere, som skal gaa ind baade i toklassede og i syvklassede Skoler, og jeg mener, at det let kan ske, hvis vi gaar over til det Valg af Fagkredse, som er nævnt her i Forslaget, at en ung Mand eller en ung Kvinde tidligt vælger en bestemt Fagkreds, for saa, naar vedkommende har faaet sin Lærereksamen og kommer ud til sin Gerning, at være nødt til at søge over til en anden Fagkreds. Derfor vilde jeg henstille, at man gjorde, hvad man kunde, for at bevare en saa samlet Uddannelse som vel muligt, en almen Uddannelse for alle Folkeskolens Lærere.

Det vil vistnok ogsaa vise sig vanskeligt at skaffe Plads til alle de nye Fag. Ser vi paa § 6 og paa den Udvidelse, der her finder Sted, og læser vi samtidig de Bemærkninger, den højtærede Minister har givet til Forslagets § 6 i Bilaget, saa siges der: